

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2TdoV/9/2024
Identifikačné číslo spisu:	9508100010
Dátum vydania rozhodnutia:	27.06.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Juraj Kliment
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:9508100010.5

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a členov JUDr. Petra Štífta, JUDr. Petra Kaňu, JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Dušana Szabóa v trestnej veci obvineného U. G. pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 ods. 1 Tr. zák. a iné prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 27. júna 2024 v Bratislave dovolanie obvineného U. G., podané prostredníctvom obhajcu JUDr. Jozefa Sabóa proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 23. februára 2016, sp. zn. 2 To 3/2016, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. f) Tr. por. dovolanie obvineného U. G. sa odmieta.

Odôvodnenie

Špecializovaný trestný súd, pracovisko Banská Bystrica (ďalej aj „súd prvého stupňa“ alebo „súd“) rozsudkom z 9. novembra 2015, č. k. BB-3T 3/2008-9642 [pri zachovaní výroku o vine obvineného U. G. z rozsudku Špeciálneho súdu v Pezinku z 24. februára 2009, sp. zn. BB-3T 3/2008 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) z 13. septembra 2010, sp. zn. 2 Toš 5/2009] v konaní po povolení obnovy konania uložil (okrem iných obvinených) obvinenému U. G. podľa § 219 ods. 2 Trestného zákona účinného do 31. decembra 2005 (ďalej len „Trestný zákon“) s použitím § 35 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 29 ods. 3 Trestného zákona, nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 28. novembra 2012, sp. zn. PL. ÚS 106/2011, uverejneného pod č. 428/2012 Z. z., výnimočný súhrnný trest odňatia slobody na doživotie. Podľa § 39a ods. 2 písm. c) Trestného zákona obvineného zaradil na výkon trestu do III. (tretej) nápravnovýchovnej skupiny. Zároveň zrušil rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 28. júna 2007, sp. zn. 2T/31/2001 v spojení s rozsudkom najvyššieho súdu z 11. novembra 2008, sp. zn. 2 To 1/2008, čo do výroku o treste, ktorý bol U. G. uložený, ako aj všetky rozhodnutia na tento výrok o treste obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením trestu, stratili podklad.

Proti rozsudku podal obvinený (spolu s ďalšími obvinenými) odvolanie, ktoré najvyšší súd uznesením z 23. februára 2016, sp. zn. 2 To 3/2016 zamietol podľa § 319 Tr. por.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal obvinený U. G., prostredníctvom zvoleného obhajcu JUDr. Jozefa Sabóa (jeho splnomocnenie bolo obvineným vypovedané 23. marca 2020), dovolanie (9. júna 2017) a doplnenie dovolania (25. októbra 2017), ktoré oprel o dovolacie dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. c), e), g), h), i) Tr. por., teda s odôvodnením, že zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu, vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania, rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom, bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa a rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj Najvyšší súd) uznesením z 18. mája 2020, sp. zn. 2TdoV 17/2017, dovolanie obvineného U. G. podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Ústavný súd Slovenskej republiky na podklade ústavnej sťažnosti obvineného U. G. podanej prostredníctvom obhajcu JUDr. Milana Kuzmu splnomocneného už v dovolacom konaní 8. apríla 2020 nálezom z 23. mája 2024, sp. zn. I.ÚS 79/2024, rozhodol tak, že uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 18. mája 2020, sp. zn. 2TdoV 17/2017, bolo porušené základné právo sťažovateľa na nestranný súd podľa § 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a jeho právo na prejednanie veci nestranným súdom podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, uznesenie zrušil a vec vrátil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na ďalšie konanie. Predmetný nález bol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky doručený 5. júna 2024.

Predseda trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu prípisom z 10. júna 2024 dal do Elektronikej podateľne Najvyššieho súdu pokyn, aby predmetná trestná vec bola podľa čl. IV veta druhá Rozvrhu práce Najvyššieho súdu na rok 2024 v znení opatrenia č. 8 pridelená ako vec súvisiaca s vecou vedenou na Najvyššom súde pod sp. zn. 2TdoV 8/2023 senátu 2TdoV. Následne trestná vec bola zapísaná pod sp. zn. 2TdoV 9/2024, pričom bola pridelená sudcovi JUDr. Jurajovi Klimentovi, ktorý je predsedom senátu v súvisiacej trestnej veci vedenej pod sp. zn. 2TdoV 8/2023.

Senát 2TdoV pracuje v zložení JUDr. Pavol Farkaš (predseda senátu), JUDr. Juraj Kliment (predseda senátu), JUDr. Jana Kostolanská (predsedníčka senátu), JUDr. Peter Štíft (predseda senátu), JUDr. Petr Kaňa (predseda senátu), JUDr. Emil Klemanič (sudca), JUDr. Beáta Javorková (sudkyňa) a JUDr. Dušan Szabó (sudca). Sudcovia JUDr. Pavol Farkaš, JUDr. Jana Kostolanská a JUDr. Emil Klemanič boli z rozhodovania v tejto trestnej veci vylúčení zo zákona s poukazom na § 31 ods. 3 Tr. por., keďže vo veci rozhodovali na súde prvého, resp. druhého stupňa.

Z obsahu súdneho spisu potom dovolací senát Najvyššieho súdu v zložení z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a členov JUDr. Petra Štífta, JUDr. Petra Kaňu, JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Dušana Szabóa zistil nasledovný stav veci:

Rozsudkom Špeciálneho súdu Pezinok z 24. februára 2009, sp. zn. BB-3T 3/2008, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Hrubalu a sudcov JUDr. Romana Púchovského a JUDr. Jána Giertliho, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v Bratislave z 13. septembra 2010, sp. zn. 2Toš 5/2009, bol obvinený U. G. uznaný za vinného v bode 1 za zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z., v bode 2 za trestný čin vraždy formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2, § 219 ods. 1, ods. 2 písm. b), i) a j) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení do 31. decembra 2005 účinného v čase spáchania skutku s poukázaním na § 2 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. a v bode 3 za trestný čin hrubého nátlaku formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2, § 235a ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení do 31. decembra 2005 účinného v čase spáchania skutku s poukázaním na § 2 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z., na tom skutkovom základe, že

1/ v presne nezistenom čase najneskôr na prelome rokov 2003 - 2004 zosnoval U. G. zločineckú

skupinu, ktorú najneskôr v tom istom období založil spolu s Q. R., H. U. a jej členmi sa postupne stali J. Č., Š. Y., J. R., N. U., J. W., F. F. a ďalšie doteraz nestotožnené osoby predovšetkým z T. X. a K., v úmysle priamo alebo nepriamo získavať finančné a rôzne iné výhody viacerými formami koordinovanej trestnej činnosti s cieľom páchať prečiny a zločiny predovšetkým v regiónoch W., J., T. X., Y. a Č. Q. W. a príležitostne aj na ostatnom území Y. okrem iného aj v ďalších bodoch skutkovej vety rozsudku popísanou činnosťou smerujúcou najmä k zabezpečeniu podriadenosti poškodených subjektov nárokom skupiny, pričom táto skupina je vertikálne a horizontálne štruktúrovaná tak, že jej vedúcim je U. G., jeho zástupcom Q. R., a vykonávanie jednotlivých protiprávných činov a činnosti smerujúcej k zachovaniu a ochrane skupiny majú na starosti H. U., Š. Y., J. R., N. U., J. W., F. F., J. Č. a ďalšie doteraz nestotožnené osoby.

2/ dňa 19. mája 2004 v čase po 17.00 h v priestoroch záložne v Mestskom kultúrnom stredisku vo T. X. na Q.. Z. D. X U. G., Q. R. a H. U. napadli, spútali a zabalili do posteľnej plachty G. Q. z dôvodu, že tento odmietal spoluprácu s uvedenými osobami pri nelegálnom dovoze cigariet a takto sa odmietal podriaďovať nárokom skupiny zosnovanej U. G., naložili ho do kufra bližšie nestotožneného osobného motorového vozidla zn. BMW rady 7, modrej farby a H. U. ho odviezol na tomto vozidle do objektu bývalého poľnohospodárskeho družstva v obci Y, okres J., kde už čakal J. Č. a tohto spoločne obaja z vozidla vyložili do jednej z maštali uvedeného družstva, kde ho položili do betónového žľabu, následne H. U. z družstva odišiel na uvedenom motorovom vozidle a J. Č. ostal strážiť Á. Q., k nemu sa s časovým odstupom niekoľkých minút pripojil aj Š. W. Y., ktorý na uvedené družstvo do obce Y. priviezol osobné motorové vozidlo zn. Škoda Favorit modrej farby evidenčného čísla: J.-XXX G. patriace G. Q., následne v čase okolo 18.00 h uvedeného dňa prišli na uvedené družstvo do obce Y. U. G., Q. R. a H. U. na vyššie popísanom osobnom motorovom vozidle zn. BMW, neskôr Š. Y. na príkaz U. G. na tom istom vozidle odišiel z družstva preč, potom U. G., Q. R., H. U. a J. Č. vyniesli Á. Q. zo žľabu a položili v maštali medzi žľaby, následne pristúpil k nemu U. G. a po ich krátkom rozhovore v maďarčine sa U. G. spýtal Q. R., či sa má s Q. pohrať nožom, na čo Q. R. odvetil, že nechce, aby tam bolo veľa krvi a nech ho G. zadusí, následne na to H. U. vybral z vozidla Á. Q. ťažné lano, urobil na ňom slučku, prevliekol ju Á. Q. okolo krku a začal ho škrtiť tak, že rukami sťahoval slučku na lane a nohou sa zapieral o jeho rameno, pričom súčasne U. G. Á. Q. striedavo zapchával nosné dierky so slovami „G., G.“ až ho nakoniec zadusili, čo trvalo približne 10 minút, potom všetci štyria telo Á. Q. vyniesli von z budovy maštale k vopred vykopanej jame, ktorú vykopali v noci z 18. na 19. mája 2004 na príkaz U. G. Š. Y., H. U. a J. Č.. U. G., Q. R. a H. U. vyzliekli Á. Q. donaha, jeho telo hodili do uvedenej jamy a túto aj s telom zahrabali zeminou, následne U. G. prikázal J. Č., aby spálil lano, posteľnú plachtu, šatstvo a doklady Á. Q. a dal mu 8.000,- Sk (265,55 €), ktoré našiel v Q. peňaženke, potom U. G., Q. R. a H. U. z družstva odišli preč a ešte v uvedený deň v neskorých večerných hodinách Š. Y. sa opätovne vrátil na uvedené družstvo, odviezol odtiaľ motorové vozidlo Á. Q. a toto nechal odparkované v W. na I. Y. XXXX/XX,

3/ v presne nezistenom čase v jesenných mesiacoch roku 2004 na benzínovom čerpadle Y. vo T. X., okres J., sa po predchádzajúcom telefonickom dohovore s H. U. O. S. stretol s Q. R., ktorý mu bez verbálneho uvedenia dôvodov avšak pod zo situácie vyplývajúcou hrozbou bližšie nešpecifikovaného násillia a bližšie nešpecifikovaných negatívnych následkov s konkludentným návrhom na zabezpečenie ochrany pred týmito následkami oznámil, že musí mesačne platiť sumu vo výške 10.000,- Sk (331,94 €) za prevádzkovanie pneuservisu a baru W. v meste T. X., R.. K. F. XXXX, ktoré prevádzkuje jeho manželka, pričom v dňoch 01.01.2005 a 01.02.2005 v priestoroch vyššie uvedeného pneuservisu odovzdal H. U. sumy po 10.000,- Sk (331,94 €), zároveň dňa 10.01.2005 po predchádzajúcom telefonickom dohovore s Q. R. sa O. S. stretol s ním a U. G. v priestoroch vyššie uvedeného pneuservisu, ktorí od O. S. bez právneho dôvodu žiadali zaplatenie sumy vo výške 500.000,- Sk (16.596,96 €) ako „pokuty“, na zaplatení ktorej sa dohodli do 10. marca 2005, následne v presne nezistený deň po 1. februári 2005 sa O. S. opätovne po predchádzajúcom telefonickom dohovore stretol s H. U. pred barom W., a tento od neho pod hrozbou násillia žiadal zaplatenie sumy vo výške 300.000,- Sk (9.958,18 €) v čiastkach po 100.000,- Sk (3.319,39 €) každý nasledujúci týždeň, pričom H. U. mu zvýšeným hlasom vulgárne vynadal a asi o týždeň na to v rámci vymáhania tej istej sumy v čase okolo 23.30 hod. vo vyššie uvedenom bare U. G. oslovil tam sediaceho O. S. a tohto sa pýtal, či si myslí, že

bude chodiť po meste vo T. X. len tak a opýtal sa ho, či mu má tam „zajebať“.

Za to bol obvinený U. G. odsúdený podľa § 219 ods. 2 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 31. decembra 2005 s použitím § 35 ods. 2, ods. 3 a § 29 ods. 3 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 31. decembra 2005 na výnimočný súhrnný trest odňatia slobody na doživotie, pričom podľa § 39a ods. 2 písm. c) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 31. decembra 2005 bol pre výkon trestu zaradený do III. (tretej) nápravnovýchovnej skupiny. Zároveň bol zrušený rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 28. júna 2007, sp. zn. 2T 31/2001, v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 11. novembra 2008, sp. zn. 2To 1/2008, čo do výroku o treste vo vzťahu k obvinenému U. G., ako aj všetky rozhodnutia na tento výrok o treste obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením trestu, stratili podklad.

Uznesením Špecializovaného trestného súdu z 26. januára 2015, sp. zn. BB-4Nt/4/2013, podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku per analogiam z dôvodu uvedeného v § 41b ods. 1 zák. č. 38/1993 Z. z. v znení neskorších predpisov o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov okrem iných aj u obvineného U. G. bola povolená obnova konania vo veci pôvodne vedenej na Špeciálnom súde v Pezinku pod sp. zn. BB-3T/3/2008 a súčasne podľa § 400 ods. 1 Trestného poriadku bol u obvineného U. G. zrušený výrok o treste z rozsudku Špeciálneho súdu v Pezinku sp. zn. BB-3T/3/2008 z 24. februára 2009, ako aj všetky výroky na tento výrok obsahovo nadväzujúce pokiaľ, vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad, v prospech odsúdených.

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu z 9. novembra 2015, sp. zn. BB-3T/3/2008, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu z 23. februára 2016, sp. zn. 2To 3/2016, bol obvinený U. G. na základe uznania viny v bodoch 1, 2, 3 rozsudkom Špeciálneho súdu Pezinok z 24. februára 2009, sp. zn. BB-3 T 3/2008, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu SR v Bratislave z 13. septembra 2010, sp. zn. 2 Toš 5/2009, kde výrok o vine po povolení obnovy konania zostal nedotknutý, odsúdený podľa § 219 ods. 2 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 31. decembra 2005 s použitím § 35 ods. 2, ods. 3 a § 29 ods. 3 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 31. decembra 2005, s použitím nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. PL. ÚS 106/2011 z 28. novembra 2012 uverejneného pod č. 428/2012 Z. z., na výnimočný súhrnný trest odňatia slobody na doživotie, pričom podľa § 39a ods. 2 písm. c) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 31. decembra 2005 bol pre výkon trestu zaradený do III. (tretej) nápravnovýchovnej skupiny.

Zároveň bol zrušený rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 28. júna 2007, sp. zn. 2T 31/2001, v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 11. novembra 2008, sp. zn. 2To 1/2008, čo do výroku o treste vo vzťahu k obvinenému U. G., ako aj všetky rozhodnutia na tento výrok o treste obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením trestu, stratili podklad.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd (§ 377 Tr. por.) v prvom rade zisťoval, či dovolanie obvineného U. G. spĺňa všetky zákonné náležitosti a konštatuje, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.), ale súčasne aj to, že podané dovolanie je potrebné na neverejnom zasadnutí odmietnuť podľa § 382 písm. f) Tr. por., pretože bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bol porušený zákon alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371 Tr. por.

Podľa § 368 ods. 2 Tr. por., ak tento zákon neustanovuje inak, rozhodnutím podľa odseku 1 sa rozumie

- a) rozsudok a trestný rozkaz,
- b) uznesenie o postúpení veci okrem uznesenia o postúpení veci inému súdu,

- c) uznesenie o zastavení trestného stíhania,
- d) uznesenie o podmienечnom zastavení trestného stíhania,
- e) uznesenie o podmienечnom zastavení trestného stíhania spolupracujúceho obvineného,
- f) uznesenie o schválení zmiernu a zastavení trestného stíhania,
- g) rozhodnutie o uložení ochranného opatrenia,
- h) rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok podaný proti rozhodnutiu podľa písmen a) až g), alebo rozhodnutie, ktorým odvolací súd na základe riadneho opravného prostriedku vo veci sám rozhodol.

Podľa § 368 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. por. možno okrem iného dovolanie podať proti právoplatnému rozsudku, ktorým bol obvinený uznaný za vinného a bol mu uložený trest. V zmysle týchto zákonných podmienok je dovolanie neprípustné, pokiaľ smeruje proti už zrušenému rozhodnutiu. Pokiaľ teda dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré bolo zrušené v súvislosti s ukladaním spoločného trestu za pokračovanie v trestnom čine podľa § 41 ods. 3 Tr. zák., potom odvolací súd takéto dovolanie, ktoré smeruje proti už neexistujúcemu (zrušenému) rozhodnutiu odmietne podľa § 382 písm. f) Tr. por. ako podané proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

Zo súdneho spisu vyplýva, že Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo 16. júna 2021, sp. zn. 3Ntok/1/2021, podľa § 394 ods.1, ods.4 písm. a) Tr. por. v trestnej veci vedenej na tomto súde pod sp. zn. 2T/31/2001, v prospech obvineného U. G. povolil obnovu konania, podľa § 400 ods.1 Tr. por. zrušil rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 28. júna 2007, sp. zn. 2T/31/2001, v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu z 11. novembra 2008, sp. zn. 2To/1/2008, v celom rozsahu, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej zrušením došlo, stratili podklad.

Medzi tieto rozhodnutia patrili aj rozsudok Špecializovaného trestného súdu z 9. novembra 2015, sp. zn. BB-3T/3/2008, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu z 23. februára 2016, sp. zn. 2To 3/2016, a rovnako tak aj dovolacie uznesenie Najvyššieho súdu z 18. mája 2020, sp. zn. 2TdoV 17/2017, pričom uvedená trestná vec obvineného U. G. sa tým opäť vrátila Špecializovanému trestnému súdu do štádia konania a rozhodnutia o treste.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že dovolanie obvineného U. G. bolo podané voči uzneseniu Najvyššieho súdu, ktorým bolo rozhodnuté o jeho odvolaní a ktoré bolo medzičasom zrušené (okrem iných súvisiacich rozhodnutí) v rámci povolenia obnovy konania, teda išlo o dovolanie, ktoré smerovalo proti rozhodnutiu a výroku, ktoré už neexistujú.

Z týchto dôvodov nezostalo dovolaciemu súdu nič iné, len dovolanie obvineného U. G. postupom podľa § 382 písm. f) Tr. por. na neverejnom zasadnutí odmietnuť, nakoľko je zrejmé, že bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

Najvyšší súd v tejto súvislosti ale považuje za potrebné doplniť, že obvinený U. G. 3. apríla 2023 podal dovolanie proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 7. septembra 2022, sp. zn. 1To 9/2022, ktorým podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. e) Trestného poriadku zrušil rozsudok Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, z 8. apríla 2022 sp. zn. BB-3T/3/2008, ktorým obvinenému U. G. na základe uznania viny právoplatným rozsudkom Špeciálneho súdu Pezinok z 24. februára 2009, sp. zn. BB-3T 3/2008, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v Bratislave z 13. septembra 2010, sp. zn. 2Toš 5/2009, v bode 1 za zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z., v bode 2 za trestný čin vraždy formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2, § 219 ods. 1, ods. 2 písm. b), i) a j) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení do 31. decembra 2005 účinného v čase spáchania skutku s poukázaním na § 2 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. a v bode 3 za trestný čin hrubého nátlaku formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2, § 235a ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení do 31. decembra 2005 účinného v čase spáchania skutku s poukázaním na § 2 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z., kde výrok o vine po povolení obnovy

konania zostal nedotknutý, uložil podľa § 219 ods. 2 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 31. decembra 2005 s použitím § 35 ods. 2 a § 29 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 31. decembra 2005, s použitím nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. PL. ÚS 106/2011, z 28. novembra 2012 uverejneného pod č. 428/2012 Z. z. úhrnný výnimočný trest odňatia slobody vo výmere 24 (dvadsaťštyri) rokov a podľa § 39a ods. 2 písm. c) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 31. decembra 2005 obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do III. (tretej) nápravnovýchovej skupiny.

Vzhľadom na vyššie uvedené vec sa opätovne vrátila (postúpila) do štádia dovolacieho konania, ktorého predmetom konania bude rozhodnúť o dovolaciach námietkach obvineného U. G. (totožných) uplatnených vo vzťahu k rozsudku, ktorým mu bol už na podklade právoplatného výroku o vine opätovne uložený nový úhrnný výnimočný trest odňatia slobody, pričom uvedená trestná vec je vedená na tunajšom súde pod sp. zn. 2TdoV 8/2023.

Toto uznesenie bolo prijaté v pomere 5:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.